

(המשך מעמוד 17)

קביעות הרחוקות מלוסיף כבוד כלשהו לצה"ל, והאסורות עליו אמנות ג'נבה כשחיסכו כושים.

כה אמר רפול במישפט מופז:

צריך להבין שלמוכתרים יש אחריות אישית לגבי מה שקורה בכפריהם... הם יודעים מה נעשה בסביבה. לכן עוצרים אותם לצורכי חקירה... יש לסגור את בתי הספר, להעלות את התלמידים על אוטובוס, ולשלוח אותם מערבה עד שיאזל הדלק... הזרית לטפל בהורים. הם יענישו את הילדים, ואצל הערבים זה עובד טוב מאוד..."

לשיא של ניסוח גזעני פוליטי, המעיד על כיווני דרכו של רפול, הגיע המטב"ל לשעבר בעת השתתפותו האחרונה כרמטכ"ל בשיבה של ועדת החוץ והביטחון. באותה שיבה הבהיר רפול את השקפת עולמו הבסיסית והגזענית:

"הערבים לעולם לא ינצחו אותנו עלידי זריקת אבנים. תשובתנו היא תשובה לאומית ציונית. על כל זריקת אבן — נקים עשרה ישובים. אם יהיו זריקות — מאה ישובים בין שכם לבין ירושלים, לא יזרקו אבנים. אם זה יהיה המצב, הערבים יוכלו רק להתרוצץ כמו גזקים בבקבוק, כמו גזקים מסוממים בתוך בקבוק..."

עכשין, לעשות

סדר בפוליטיקה

כשהוא לבוש בחולצת טירקו ומכנסני קורדורו הכריז רפול במחצית נובמבר 1983 על הקמת תנועתו הפוליטית, בשם צומת (ציונות מתחדשת). בשבועות הייחוד של התנועה הגדיר את מטרותיה כך: "להסיר את איום ההשמדה, להיות כוח משיכה ליהודים בתפוצות; לשים דגש על ציונות, חלוציות ואידאולוגיה; להקטין את התלות בגורמי חוץ; לדאוג לאחדות העם; לחתור להכרה בגבולות ארץ ישראל, כולל רמת הגולן..."

עוד קודם לכינוס היסוד של "צומת", קיבלה התנועה סברות עתק של תרומה מגוף אלמוני בחוץ לארץ.

בין מייסדי צומת בולטים רבים מחברי "חוג עידור", שהוא המרכז הלאומי בתנועת המושבים והתנועה הקיבוצית. חברי נימנו בעבר על מייסדי תנועת ארץ ישראל השלמה ומייסדי תנועת ההתחיה.

רכז הפעילויות בתנועה, המטיפה "לחלוציות", הוא אליעזר ("צ'טה") כוהן, מי שהיה מנהל נמלי התעופה לוד, ובו בזמן למד לטוס במטוסי אל-על על חשבון הציבור, ששילם לו את משכורתו. דמות נוספת בצמרת צומת היא עורך הדין יעקב חרותי, מגיבורי "מחתרת ציונית" בשנות ה-50, שנגזרו עליו אז עשר שנות מאסר, שמתוכן ריצה רק שנה וחצי בכלא. בין השאר נטען אז כי חרותי וחבריו שמו במערכת העולם הזה פצצה שפצצה את הקאריקטוריסט דוש.

בתו של חרותי, עדנה, משמשת כאמרגנית להופעותיה הציבוריות של רפול.

הופעותיו של רפול לפני תלמידי בתי הספר מקורה בהנחה שהפעילה את תנועת החירות והליכוד במערכות הבחירות האחרונות, לגבי הנטייה הלאומית של תלמידי המדרשה. הופעותיו של רפול לפני מאגר אלקטוראלי טרי זה נועדו לבסס את מעמדו, ברגע שבו יחליט להציג את צומת בבחירות.

רפול הומץ במסיגרת צומת מחקר על גורמי הכישלון של ד"ר. מסקנתו: "לד"ר חסר מנהיג של ממש".

רפול אינו מסתיר בהופעותיו הפומביות שכוננת צומת היא לעשות "סדר" בפוליטיקה הישראלית.

במסיגרת מסעו לביסוס תנועת צומת ביקר רפול במערכת ידיעות אחרונות הלאומית, שם אמר בין השאר: "בארץ ישראל חי רק עם אחד — העם היהודי, והאחרים הם מיעוטים. אם יש בעייה ערבית, לא רק אנחנו צריכים לפתור אותה. גם הערבים לא ראו לבעייה היהודית. יש להם 22 ארצות, כסף רב, שפה משותפת ומינהגים זהים. הארצות הערביות יכולות לפתור את בעיותיהן טוב יותר מאיתנו. גם הסכנה הדמוגרפית יכביכול אינה מדויקת. מפני שהישוב היהודי גדל באחוז וחצי לעומת הערבים ומאז 1967, יש גם הגירה של ערבים החוצה, בסדר גודל של 60 עד 70 אלף איש בשנה..."

רפול אינו הגנרל הראשון בהיסטוריה החפץ "לעשות סדר" בפוליטיקה. אבל, הוא הגנרל הראשון המאיים כך על הדמוקרטיה הישראלית.

דן עזר

שידור

צל"ש

המלך עירום

● לעורך מוקד יעקב אחימאיר, על התוכנית שבה רואיין השר ללא תיק אריאל שרון. בתוכנית זו עמד אחימאיר כנשיא של בית מישפט, שהחזיר בכל הורמנות אפשרית את השר שרון למקומו. קרא לו לסדר, ואף עורר סידרה של שאלות עקרוניות.

אחימאיר ניצב במהלך הראיון איתן מול ניסיונות ההתחמקות של שרון, שהסתתר מאחרי הפרוטוקולים של ישיבות הממשלה, כרוצח האוחז בקרנות המיזבחה. אחימאיר גם ביטל בארשת פנים מזלזלת את ניסיונותיו של שרון להטיל את האשמה במצב הנוכחי של המדינה על כל היתקשות.

כותרת לילה צעירה

● לעורך המישר כותרת לילה, דן רביב, על סידרת ריוניו הליליים, שהביאו שני סוגים של בנינוער, ערב אחר ערב. בערב הראשון: חשיפתם של שני קוסטיגלים/יות, קטנים/ות, על תקן של זונות להומוסקסואלים וקנים. בתוכנית זו הצליח רביב להציג את אחד מפניה של החברה הישראלית, חברה המתאנה לחלשים ולאומלים שבה.

בתוכנית השניה עימת רביב שני תלמידי שמינית. אחד מקיבוץ של השומרה הצעיר והאחר תלמיד תיכון חדש בתל אביב, חבר תנועת הנוער של התחיה. בתבדיל רמות הטיעון של שני מתעמתים אלה כלטה התהום האלקטורלית בין שתי ארצות ישראל.

בשני ראיונות קצרים, בעזרת ארבעה מראיינים, הצליח רביב להעמיר את מחלקת סיסטמית העושה של הטלוויזיה כאביון בשער. התמונה שהציג רביב ככותרת הלילה היא התמונה שהיה על סיסטמית העושה של הטלוויזיה להציג.

מאחרי המירקע

גיבוי גבוה

לפני שידור הקטע המצולם בכולבוסק, שבו נראה אחד מעובדי מישר ההתקשרות מקבל "שחר" מידי של סוכריסטו עבור התקנת טלפון, נערך מאבק חריף.

מנהל הטלוויזיה, טוביה סער, שהוא ידידו האישי של עורך כולבוסק, רפי גינת, עשה כל מה שביכולתו כדי שלא לשר את הקטע, שבו מצולם תהליך מסירת דמי השחר.

כאשר השתכנע גינת שלא יעלה בידו לשכנע את מנהל הטלוויזיה וידידו, פנה ישירות אל מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד ושיכנעו. זה הורה לסער לאפשר את הקטע הקטע, בהעניקו גיבוי מלא לגינת.

יבין ראה

הכתבה ששודרה בערב מותה של ה. שוועסטר זלמה, אותה בית החולים שערי צדק בירושלים, עסקה בהרס ובהנחה שבהם מוחזק בניין בית החולים הזה, אחד מאתרי היסוד של ירושלים החדשה.

אלא שכתבה זו לא צולמה ביומם של כתבי מבט.

היא צולמה אחרי שבישיבת יום הראשון בבוקר של מערכת מבט סיפר עורך מבט שני חיים יבין, שטייל במקום ונדהם למראה העוובה השוררת במקום.

מערכת מבט זיווגה את הדברים שראה יבין עם מותה של זלמה.

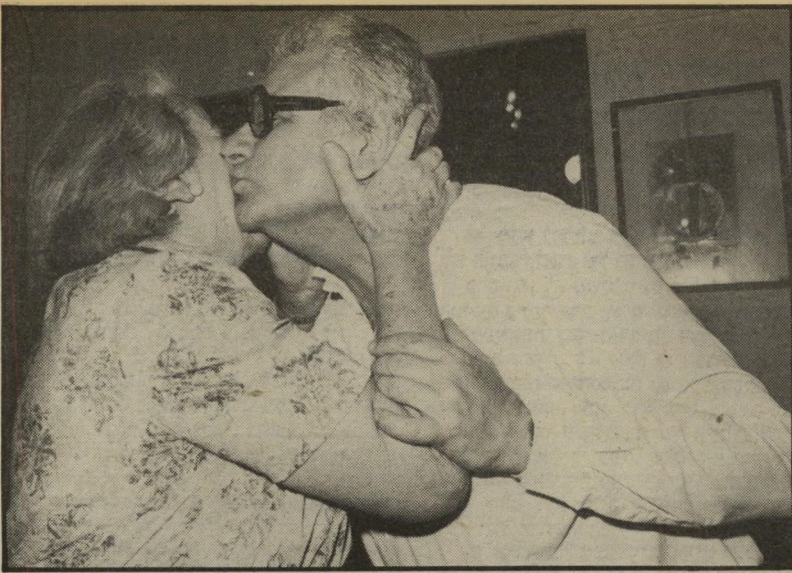
לחתוך... לחתוך...

החשש של מערכת מבט לטפל בהיבטים השונים של פרשת רצח גרינצווייג הגיע לכמה שיאים מרהימים, המעידים על דרך עבודתה. זה קרה במהלך התלכודת האוכרה לזיכרו.

בשלב הראשון נפסלה כתבה מצולמת, שתיארה את התלכודת. ההוראות מחדר החדשות היו להקריין אך ורק את העצרת, למרות שכתלכודת הזיכרון השתתפו 40 אלף איש ואשה.

במהלך מהדורת מבט של אותו ערב, היו מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, ומנהל חטיבת החדשות של הטלוויזיה, יאיר שטרן, על קצה הלפון, והינחו את העריכה מבתיים.

אחרי ששודר חלק מדבריו של יצחק בן אהרון, קראו שניים בטלפונים, "לחתוך... ומנעו את השידור המתוכנן. נוסף בשידור חי מרחבת אמיל בניין ראשה ממשה.



מועמד ביהרצל קרוב מישפחה

הודיעה שהוועדה המנהלית החליט פה אחד על גינוי מחלקת החדשות של הטלוויזיה, שהקרינה את הקטע ה"מצונזר".

הראל "ריברה" את דבריו של נציג המערך בוועדה המנהלית, הר"ר ישראל פלג.

אחרי שהר"ר פלג האזין לנוסח ה"מדובר" על ההחלטה פה אחד בטלוויזיה, הוא פנה לרוברת ותבע ממנה לתקן את הדבר ולהפיץ לעיתונאים את ההודעה הנכונה.

סוס שחור במירוץ

במסדרונות של הנהלת רשות השידור שורה בימים האחרונים היסטוריה, לקראת המינוי הצפוי של המנכ"ל הבא של רשות השידור.

לפיד, שהיה עד השבוע האחרון המועמד המוערך לתפקיד, כאשר בעיקבותיו צועד הוועץ לשעבר לענייני תקשורת, אורי סורת, לא ציפה לכך שייכנס למירוץ סוס שחור, בעל סיכויים מירביים לנצח.

הסוס הזה הוא השר הוותיק יעקב ביהרצל. כאשר החל שמו של ביהרצל להילחש במסדרונות, הוא לווח תחילה בגיחוך. ביהרצל, בעבר מעובדי הבכירים של רשות השידור, איש הרדיו, ואחר כך הטלוויזיה, אינו עובד מזה כמה שנים ברשות, אך הוא בקיא בכל מיכניה וסודותיה.

הגיחוך הסתלק עד מהרה מהפנים במסדרונות הרשות. הסיבה: ביהרצל הוא קרוב מישפחה של ראשה ממשה, יצחק שמיר, דבר שהפך אותו לבעל הסיכויים המירביים לתפקיד.

אם ייבחר לתפקיד, יהיה אחד הקורבנות הראשונים טוביה סער, מנהל הטלוויזיה, הרחוק מלהימנות על חביביו של ביהרצל. זה היווה את אחת הסיבות לגינויו של סער, להקים שרולה של ראשי הרדיו והטלוויזיה, שתיפגש עם שריהנינוך והתרכות, וזולון המר, ותפציר בו להשאיר את לפיד בתפקידו.

מאחרי המיקרופון

פאר ל. סירת לביארי

העיקור ההדרגתי של תפקיד מנהלת מחלקת התוכנית בגלי צה"ל, עדנה פאר, והרחקתה מתפקידה בגל"צ, הנראית כסופית, עשויה להחזיר אותה למקום עבודתה הקודם בקול ישראל. פאר היא עובדת השידור בחופשה.

היכ מאיר שני

התנצלותו של שיטור בין מודעות קטנות

למישרת רוברת מישרת האוצר, ברוברת הרשות.

את מקומה של רכדל תפסה, ירדנה הראל, ראש לישכתו

הפרופ' ראובן ירד, הבטיח להראל

היא

החשש של מערכת מבט לטפל בהיבטים השונים של פרשת רצח גרינצווייג הגיע לכמה שיאים מרהימים, המעידים על דרך עבודתה. זה קרה במהלך התלכודת האוכרה לזיכרו.

בשלב הראשון נפסלה כתבה מצולמת, שתיארה את התלכודת. ההוראות מחדר החדשות היו להקריין אך ורק את העצרת, למרות שכתלכודת הזיכרון השתתפו 40 אלף איש ואשה.

במהלך מהדורת מבט של אותו ערב, היו מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד, ומנהל חטיבת החדשות של הטלוויזיה, יאיר שטרן, על קצה הלפון, והינחו את העריכה מבתיים.

אחרי ששודר חלק מדבריו של יצחק בן אהרון, קראו שניים בטלפונים, "לחתוך... ומנעו את השידור המתוכנן. נוסף בשידור חי מרחבת אמיל בניין ראשה ממשה.